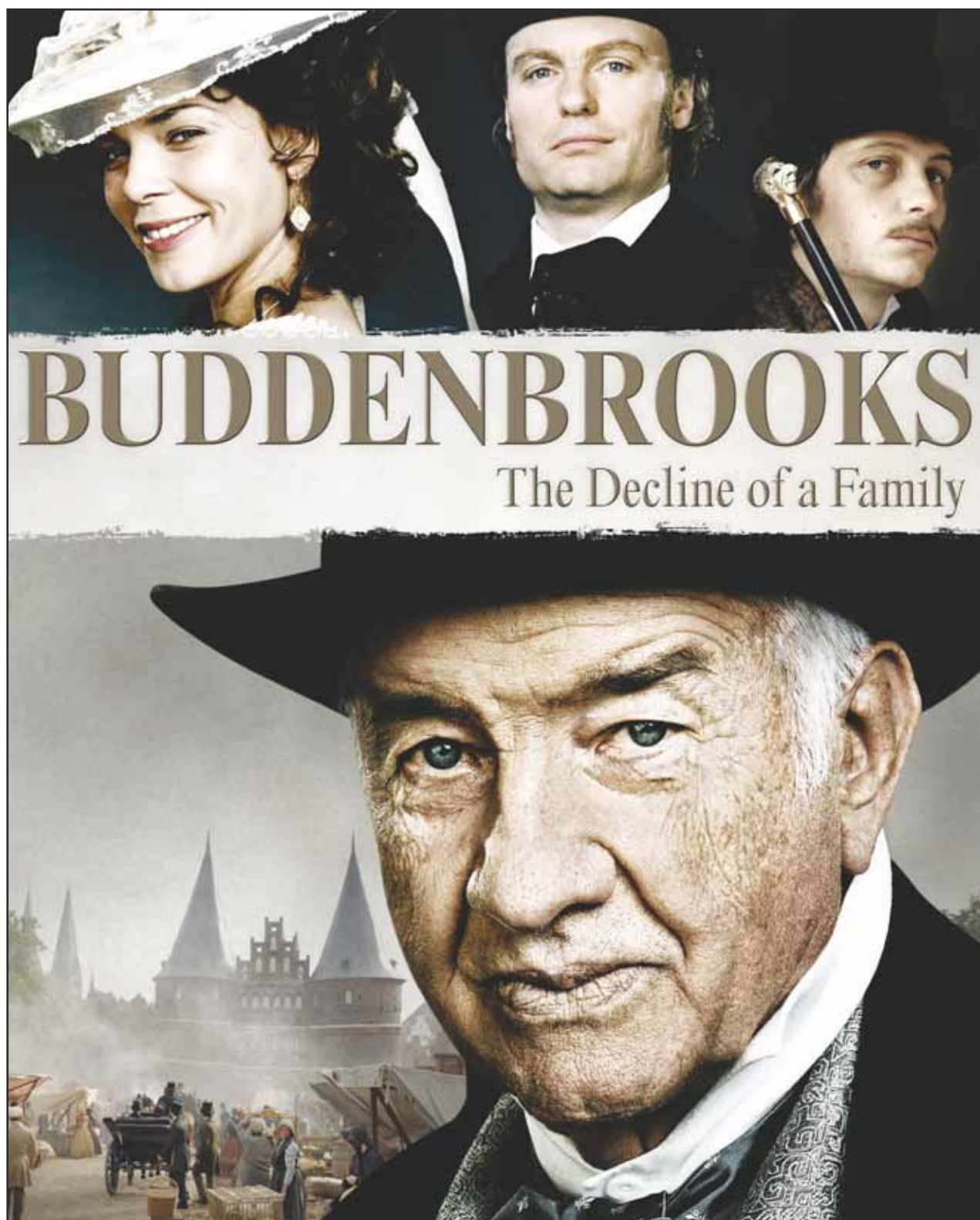

ABC THEATRICAL DISTRIBUTION PRESENTEERT

RELEASEDATUM: 9 APRIL 2009

Distributie:

ABC Theatrical Distribution/Cinemien
Amsteldijk 10
1074 HP Amsterdam
020 - 5776010
www.cinemien.nl

Publiciteit:

The Publicity Company
Trix van Alphen/ Priscilla Watinema
Haarlemmer Houttuinen 307
1013 GM Amsterdam
020 - 6127000
trix@publicity.nl - priscilla@publicity.nl

BUDDENBROOKS

Met BUDDENBROOKS heeft de prijswinnende regisseur en Thomas Mann-kenner Heinrich Breloer (*Die Manns – Ein Jahrhundertroman*) een ontroerende film gemaakt over de opkomst en ondergang van een Duitse familie tijdens de overgang naar de moderne tijd. Vol weelde en met thema's die zowel universeel als actueel zijn, vertelt Breloer het verhaal van een familie die vecht om te overleven, worstelt om sociale erkenning en streeft naar geluk en liefde. De uitstekende cast met Armin Mueller-Stahl, Jessica Schwarz, August Diehl, Mark Waschke, Iris Berben en Fedja van Huêt brengt een belangrijke Duitse roman op het grote scherm tot leven. Een stuk wereldliteratuur, dat in meer dan veertig talen vertaald is en miljoenen lezers betoverde en blijft betoveren.

DUITSLAND 2008 | KLEUR | 35 MM | 1:1:235 | DOLBY DIGITAL | TAAL: DUTS
ONDERTITELING: NEDERLANDS | LENGTE 152 MINUTEN
DISTRIBUTIE: ABC THEATRICAL DISTRIBUTION/CINEMIEN

CAST

Consul Jean Buddenbrook
Tony Buddenbrook
Christian Buddenbrook
Thomas Buddenbrook
Bethsy Buddenbrook
Gerda Buddenbrook, geb. Arnoldsen
Hanno Buddenbrook
Bendix Grünlich
Morten Schwarzkopf
Hermann Hagenström
Anna
Alois Permaneder
Vrouw van Senator Möllendorpf
Senator James Möllendorpf
Bankier Kesselmeyer
Gosch
Consul Lebrecht Kröger
Meneer Arnoldsen
Ida Jungmann
Carl Smolt
Hinrich Hagenström
René Maria von Trotha
Stephan Kistenmaker
Van Kellen
Zaakwaarnemer Marcus
Dr. Grabow
Dr. Giesecke
Peter Döhlmann
Eva Ewers
Berkemeyer
Dr. Brecht

ARMIN MUELLER-STAHL
JESSICA SCHWARZ
AUGUST DIEHL
MARK WASCHKE
IRIS BERBEN
LÉA BOSCO
RABAN BIELING
JUSTUS VON DOHNÁNYI
ALEXANDER FEHLING
FEDJA VAN HUËT
NINA PROLL
MARTIN FEIFEL
SUNNYI MELLES
JOSEF OSTENDORF
SYLVESTER GROTH
ANDRÉ M. HENNICKE
ELERT BODE
KRIJN TER BRAAK
TERESA HARDER
MARTIN HORN
WOLFGANG HINZE
MAX VON PUFENDORF
TONIO ARANGO
CAS ENKLAAR
THOMAS MEINHARDT
MICHAEL ABENDROTH
MATHIAS DEUTELMOSE
NICHOLAS REINKE
KATHARINA SCHUBERT
FRANK LEO SCHRÖDER
JAN PETER HEYNE

CREW

Regie

Scenario naar de roman van Thomas Mann

Producenten

Co-Productie

Co-Producent

Gefinancierd door

Uitvoerend Producent

Associate Producer

Productiemanager

Camera

Production Design

Kostuums

Montage

Geluid

Licht

Make-up

Muziek

Sound Design

Stills

Casting

HEINRICH BRELOER

HEINRICH BRELOER

HORST KÖNIGSTEIN

MATTHIAS ESCHE – Bavaria Film

MICHAEL HILD – Bavaria Film

JAN S. KAISER – Bavaria Film

USCHI REICH – Bavaria Film

WINKA WULFF – Colonia Media

Pirol Film Production, Colonia Media

WDR, NDR, SWR, BR, Degeto, ORF
und ARTE

BURKHARD VON SCHENK

Filmstiftung Nordrhein-Westfalen

Deutscher Filmförderfonds (DFFF)

Filmförderung Hamburg Schleswig-Holstein

FilmFernsehFonds Bayern (FFF)

Filmförderungsanstalt (FFA)

Developped with the support of the MEDIA

Programme of the European Community

BARBARA BUHL – WDR

HERBERT HÄUSSLER – Bavaria Film

SUSANNE FEIKES – WDR

LUKAS BATTHYÁNY

JON. SCHÄFER

GERNOT ROLL

GÖTZ WEIDNER – SFK

BARBARA BAUM – SFK

SIBYLL MÖBIUS

BARBARA VON WEITERSHAUSEN

WOLFGANG WIRTZ

ABI SCHNEIDER

HARALD HAUSCHILDT

BIRGER LAUBE

JEANETTE LATZELSBERGER

HANS P. STRÖER

DANIEL DIETENBERGER

STEFAN FALKE

AN DORTHE BRAKER

SYNOPSIS

Lübeck, midden 19e eeuw. De voorname koopmansfamilie van consul Jean Buddenbrook (Armin Mueller-Stahl) en zijn vrouw Bethsy (Iris Berben) heeft door de generaties heen fortuin gemaakt in de graanhandel. Het gezin geniet met drie kinderen, Thomas (Mark Waschke), Christian (August Diehl) en Tony (Jessica Schwarz), van het leven zoals het een welvarende patriciërsfamilie betaamt. In de wereld van de Buddenbrooks is het privéleven onlosmakelijk verbonden met de zaak: familie en firma zijn één. Persoonlijke behoeften komen na de sociale status. De levensweg van de drie Buddenbrook-erfgenamen ligt vast: voor de zonen betekent dat het leren van het koopmansberoep en oefening in het gezond houden van de firma, voor dochter Tony betekent dat huwen op stand.

Als patriarch Jean sterft, begint de ster van de familie Buddenbrook langzaam te doven. De levendige Tony heeft haar grote liefde – die niet van haar stand was – opgeofferd en zich, naar de wil van haar ouders, geschikt in een huwelijk met de Hamburgse koopman Grünlich (Justus von Dohnányi). Hij blijkt echter een bedrieger te zijn die achter haar bruidsschat aan zit. Ook een tweede verbintenis leidt tot een mislukking. Christian, de jongste zoon, kan de eisen van een leven op de manier van de Buddenbrooks niet aan en vlucht weg in kunst en liefdesavontuurtjes. Oudste zoon Thomas probeert met alle macht het zakelijke fortuin vast te houden en op die manier de welvaart van zijn familie te bewaren. Maar de verantwoordelijkheid voor het bedrijf en de familie is slopend. Zijn echtgenote Gerda (Léa Bosco) leeft alleen voor haar muziek en geeft deze liefde tot Thomas' ongenoegen door aan hun zoon Hanno (Raban Bieling), die voor het koopmansvak volstrekt ongeschikt lijkt.

Het zijn slechts kleine momenten van zwakheid waardoor het lot van de familie onverbiddelijk zijn loop neemt. De ooit stralende patriciërsdynastie gaat langzaam ten onder aan de levenslange worsteling tussen zakelijke belangen en het streven naar persoonlijk geluk...

HEINRICH BRELOER SCENARIO EN REGIE

Heinrich Breloer (1942, Gelsenkirchen) studeert van 1961 tot 1970 in Bonn en Hamburg literatuurwetenschap en filosofie. Vanaf 1971 werkt hij als freelance schrijver en regisseur, in 1976 promoveert hij aan de Universiteit van Hamburg.

In aansluiting op zijn studie maakt Breloer naam als journalist met film- en televisiekritieken. Eind jaren '70 begint hij voor de televisie te werken, waarbij hij zich qua thematiek richt op de recente Duitse cultuur-, literatuur- en mediageschiedenis en deze voornamelijk in documentaires tot leven brengt.

In de loop der jaren ontstaan er meer dan veertig veelgeprezen producties, waaronder werken over de jonge Bertolt Brecht (*Bi und Bidi in Augsburg*, 1978), de tiendelige serie *Mein Tagebuch. Geschichten vom Überleben* (1980 en 1982), een blik in de geheime gedachtewereld van de nazidictatuur, en het driedelige *Geschichte des III. Fernsehprogramms* (NDR 1986), net als *Eine geschlossene Gesellschaft* (1987) een studie over een katholiek internaat tijdens de jaren '50 in Duitsland.

In 1981 verfilmt Breloer samen met Horst Königstein de Arnold Zweig-roman *Das Beil von Wandsbek* (1982) – voor de eerste keer met de kenmerkende montage uit documentaires en scènes als in docu-drama's, waarmee ze op televisie ook altijd veel publiek trekken. Voor *Das Beil von Wandsbek* ontvangt Breloer de Gouden Adolf Grimme Prijs.

Er volgen documentaires en docu-drama's zoals *Kampfname: Willy Brandt* (1984), *Die Staatskanzlei* (1989), *Kollege Otto – Die coop-Affäre* (1991, Gouden Adolf Grimme Prijs), *Wehner – Die unerzählte Geschichte* (1993) en *Einmal Macht und zurück – Engholms Fall* (1995) – televisiefilms, die explosieve politieke en tijdsbeeld bepalende thema's aansnijden en waarvoor Breloer naast het diepgravende historisch onderzoek ook het scenario schrijft. In het geweldigde tweedelige *Todesspiel* (1997) over de 'Duitse herfst' brengt Breloer de kaping van een Lufthansa Boeing 737 (de Landshut) in beeld en de ontvoering van en moord op de Duitse manager en econoom Hanns Martin Schleyer. *Todesspiel* wordt onder andere bekroond met de Beierse Televisieprijs, de Bambi en de Gouden Leeuw van RTL. Zijn docu-drama *Speer und Er*, opnieuw in co-auteurschap met Horst Königstein, zorgt in 2005 voor zowel grote nationale als internationale ophef. De film neemt afstand van het heersende beeld over Hitlers architect Albert Speer (gespeeld door Sebastian Koch).

Met de documentaire *Treffpunkt im Unendlichen. Die Lebens - reise Klaus Manns* over de oudste zoon van de familie Mann, werkt Breloer voor het eerst sinds 1984 verder aan zijn 'Thomas Mann-verzameling'. In 2001 volgt *Die Manns - Ein Jahrhundertroman* (met Armin Mueller-Stahl als Thomas Mann en Sebastian Koch als Klaus Mann). *Die Manns* wordt bekroond met een Emmy, opnieuw een Adolf Grimme Prijs, de Gouden Camera en de Beierse Televisieprijs en uitgeroepen tot 'Televisie-evenement van het jaar 2001'. De driedelige serie bereikt een miljoenenpubliek en geldt als een van de grote evenementen van de recente mediageschiedenis. Met **BUDDENBROOKS** maakt Breloer een bioscoopfilm van de in 1901 uitgebrachte bekendste roman van Nobelprijswinnaar Thomas Mann.

Heinrich Breloer ontvangt voor zijn werk vele nationale en internationale prijzen. Hij is sinds 1999 drager van het 'Bundesverdienstkreuze' en sinds 2006 drager van de 'Verdienstorden des Landes Nordrhein-Westfalen'. Voor het grootste deel van zijn werk publiceert hij zijn omvangrijke researchmateriaal in boekvorm.

FILMOGRAFIE (SELECTIE)

- 2008 *Buddenbrooks*
- 2005 *Speer und Er: Nachspiel – Die Täuschung* (TV)
- 2005 *Speer und Er* (TV)
- 2001 *Unterwegs zur Familie Mann* (TV)
- 2001 *Die Manns – Ein Jahrhundertroman* (TV)
- 1997 *Todesspiel* (TV)
- 1995 *Einmal Macht und zurück – Engholms Fall* (TV)
- 1993 *Wehner – Die unerzählte Geschichte* (TV)
- 1991 *Kollege Otto – Die co-op-Affäre* (TV)

- 1989 *Die Staatskanzlei* (TV)
- 1989 *Jährliche Ermahnung* (TV)
- 1987 *Eine geschlossene Gesellschaft* (TV)
- 1986 *Geschichte der III. Fernsehprogramme* (TV)
- 1986 *Das verlorene Gesicht. Eine Reise mit Erich Kästner* (TV)
- 1984 *Kampfname: Willy Brandt* (TV)
- 1984 *Treffpunkt im Unendlichen. Die Lebensreise Klaus Manns* (TV)
- 1982 *Mein Tagebuch. Geschichten vom Überleben II* (TV)
- 1982 *Das Beil von Wandsbek* (TV, samenwerking met Horst Königstein)
- 1980 *Mein Tagebuch. Geschichten vom Überleben* (TV)
- 1978 *Bi und Bidi in Augsburg* (TV)
- 1976 *Mein Leben war auch kein Spaß. Geschichte und Rollen der Inge Meysel* (TV, samenwerking met Horst Königstein)
- 1973 *Auch ein Bericht aus Bonn* (TV, samenwerking met Horst Königstein)
- 1973 *Tagesschau – Eine Woche wie jede andere* (TV, samenwerking met Horst Königstein)

GEWONNEN PRIJZEN (SELECTIE)

- 2006 Gouden Romy voor *Speer und Er*
- 2006 Verdienstorden des Landes Nordrhein-Westfalen
- 2006 Beste Film in de Categorie 'Beste Geschiedenis en Biografie', Banff Television Festival voor *Speer und Er*
- 2006 Magnolia Award, Shanghai International TV Festival voor *Speer und Er*
- 2002 Gouden Romy voor *Die Manns*

- 2002 Gouden Nympe, Monte Carlo International TV Festival voor *Die Manns*
- 2002 Golden Gate Award, San Francisco International Film Festival voor *Die Manns*
- 2002 Emmy Award voor *Die Manns*
- 2002 Gouden Adolf Grimme Prijs voor *Die Manns*
- 2002 Duitse Televisieprijs voor *Die Manns*
- 2002 Beierse Televisieprijs voor *Die Manns*
- 2002 Gouden Camera voor *Die Manns*
- 1999 Bundesverdienstkreuz
- 1998 DAG-Prijs in Gold für *Todesspiel*
- 1997 Gouden Leeuw van RTL voor *Todesspiel*
- 1997 Bambi voor *Todesspiel*
- 1997 Sonderpreis des Beierse Televisie voor *Todesspiel*
- 1994 Filmprijs van Landes Rheinland-Pfalz voor *Wehner*
- 1994 Gouden DAG-Prijs voor *Wehner*
- 1993 Gouden Adolf Grimme Prijs voor *Wehner*
- 1993 Prix Europa voor *Wehner*
- 1992 Gouden Adolf Grimme Prijs voor *Kollege Otto*
- 1992 Ernst Schneider Award
- 1991 Beierse Filmprijs voor *Kollege Otto*
- 1987 Zilveren Adolf Grimme Prijs voor *Eine geschlossene Gesellschaft*
- 1983 Gold Medal, Beste Europese Spiel-Zweiteiler, International Film and Television Festival New York voor *Das Beil von Wandsbek*
- 1983 Gouden Adolf Grimme Prijs voor *Das Beil von Wandsbek*
- 1983 Preis des Kultusministers NRW im Rahmen des Adolf Grimme Prijs
- 1981 Adolf Grimme Prijs voor *Mein Tagebuch*
- 1979 Adolf Grimme Prijs voor *Bi und Bidi* in Augsburg

INTERVIEW HEINRICH BRELOER SCENARIO EN REGIE

Wat was uw eerste kennismaking met Thomas Mann en zijn werk?

Duitse les in de bovenbouw van het gymnasium eind jaren '50. De zuster van de directeur staat voor de klas en zegt: “*Buddenbrooks*, *Der Zauberberg*, dat is afgeschreven lectuur!” Thomas Mann, de *poeta doctus*, was verdacht. Maar dat maakte hem voor ons natuurlijk extra interessant. Waarom lezen wij **BUDDENBROOKS** en zelfs Thomas Manns hele repertoire niet? Waarom staat Thomas Mann op de zwarte lijst van het katholieke onderwijsinstituut, net als Heinrich Mann, Klaus Mann, Bertolt Brecht en andere ordeverstoorers?

Gelukkig bestonden er weekenden en de bioscoop. Dan openden de deuren van de intellectuele gevangenis zich. In de bioscoop draaide er de **BUDDENBROOKS**-film van Alfred Weidenmann. Ik heb deze met mijn broer gezien en raakte gefascineerd. Ik kon onze eigen wereld erin terugvinden, zo weinig is er veranderd: de meelgroothandel van mijn vader, ons gigantische huis met de vele kamers, het bedrijf – een enorm restaurant met vijftig medewerkers – het gehele Duitse bedrijfsleven. En de twee broers, die in een problematische concurrentiestrijd gewikkeld waren. Dat kwam mij allemaal erg bekend voor. Als kind al voelde ik de druk om ooit de zaak van mijn vader over te nemen; maar deze erfgenaam bracht zijn dagen niet door op kantoor maar in de bioscoop.

Toen ik **BUDDENBROOKS** zag, was deze film meteen voor mij op meerdere vlakken mijn eigen geschiedenis, die mij in historische kleding zo direct, zo duidelijk navoelbaar gepresenteerd werd. Thomas, Christian, Hanno Buddenbrook – in veranderende fasen van mijn leven heb ik met ieder van hen meegeleefd.

Door de film kwam ik bij de roman terecht. Daarin werden de kleurrijke beelden uit de bioscoop met zijn veelzijdige figuren en problemen veel nauwkeuriger uitgewerkt. Tijdens de periode van mijn grote voorliefde voor de bioscoop wilde ik altijd de goede zoon Thomas zijn, die als opvolger zijn vader veel plezier brengt en het bedrijf veel winst. Daarna heb ik als student in de jaren '60 bij het Studententheater lange tijd meer verwantschap met andere personages gevoeld. Tegenwoordig is voor mij de schrijver van de hele geschiedenis mijn echte voorbeeld geworden.

Mijn broer heeft overigens de rol van zakenman op zich genomen en ik kon bij het theater, de televisie en de bioscoop blijven. Maar daarvoor heeft onze moeder mij wel tot het afmaken van mijn studie aan moeten zetten.

Wanneer verschoof uw interesse van de Buddenbrooks naar hun auteur Thomas Mann?

Op de universiteit interesseerde ik mij al vroeg voor de sluitende samenhang tussen het leven en het werk van Thomas Mann. Wat waren dat voor vreemde, subtiele bekentenissen over homo-erotiek, die ik in *Tod in Venedig* las? Iets wat in al zijn werk terugkomt. Dat was eveneens vanzelfsprekend voor een tijd, waarin deze Mann voor het in praktijk brengen van homoseksualiteit de gevangenis in had moeten. Toen ontdekte ik Klaus Mann. Hoe openlijk genoot Klaus voor de ogen van zijn vader van de hartstochten, die de ‘tovenaar’ in zijn schrijfkamer verhief tot hoge kunst. En hoe hij in opstand kwam tegen de ‘oppervader’ en een eigen – gewaagd – leven leidde. Hoe duidelijk en luid hij al zeer vroeg zijn mening over de Nazi's onder woorden bracht. Klaus was voor ons studenten een voorbeeld in het revolutionaire jaar 1968.

Toen kwam het moment waarop ik voor het eerst voor televisie een film over Klaus Mann maakte, *Treffpunkt im Unendlichen. Die Lebensreise des Klaus Mann*. Ik leerde de familie Mann persoonlijk kennen, sprak met hen en zo ontstond een documentaire over het leven van deze bijzondere familie. Mijn vriend en redacteur Horst Königstein begeleidde mij op deze reis naar Golo, Monika en alle vrienden van Klaus, die ik nog kon vinden. Dat was als het ware het voorbereidende werk voor de grote opdracht: het verzoek om het verhaal van de hele familie Mann tot een film te verwerken. Zo kwam *Die Manns – Ein Jahrhundertroman* tot stand en daarmee een verbinding tussen Thomas Mann, zijn familie en deze roman. In *Buddenbrooks* zit ook een beschrijving van zijn ouderlijk huis, zijn ouders en grootouders, zijn broer Heinrich en zichzelf.

Hoe reageerde men toentertijd in Lübeck op de roman?

In Lübeck herkende men meteen inwoners van de stad in de personages. Men was beledigd en heeft er

daardoor niets van begrepen. “Een trieste vogel, die zijn eigen nest bevuilt,” zeiden ze toen, terwijl Thomas Mann ook de donkere kanten van zijn familie aan de kaak stelde. Thomas Mann reageerde geschokt op de vergelijkingen: “Het zijn slechts personages in een roman. Dat is heel wat anders dan de werkelijkheid. Lübeck, het gaat mij altijd alleen om het verhaal.”

Welke aspecten van BUDDENBROOKS zijn voor u nog steeds actueel?

Wanneer iemand net als Thomas Mann naar zichzelf kijkt en iets van zichzelf verteld heeft, gebruikmakend van de technische en wetenschappelijke uitvindingen van zijn tijd, van de Industriële Revolutie, dan heeft hij daarmee ook iets universeels achtergelaten. **BUDDENBROOKS** is een roman over de ondergang van een familie, over dat wat ons gelukkig maakt en dat wat ons uiteindelijk fataal wordt.

De roman laat zien – en wij doen dat ook in de film – waar mensen door de generaties heen de kracht voor hun ontwikkeling uit putten en waaraan ze te gronde gaan, wanneer ze opgeven. Dat is universeel. De roman werd bij zijn verschijnen overal in Europa al zo begrepen. Wij lezen een geschiedenis die ook vandaag nog actueel is: de familiesituatie, de lastige positie van de kinderen. Twee zonen, die voor de ogen van hun vader in de Lübeckse samenleving de concurrentie aangaan. Thomas, de schijnbaar succesvolle, die zich aanpast, zich ondergeschikt maakt, die de leiding van het bedrijf op zich neemt, hoewel het ook anders had kunnen zijn. Meer en meer speelt hij slechts nog, als een toneelspeler, de rol van een koopman. En dan de andere broer, Christian, die wegvlucht in ziekten. ‘De Zenuwen’ wordt hij steeds weer genoemd vanwege zijn psychosomatische klachten. Daartegenover staat de zus, Tony, de prinses van Lübeck, die voor het welzijn van het bedrijf tot een liefdeloos huwelijk met de koopman uit Hamburg gedwongen wordt. Zij wil het iedereen naar de zin maken en toch mislukt alles in haar leven. Dat alles kennen wij ook en we herkennen ons in deze rollen snel, aangezien we zelf allemaal in een familie zijn opgegroeid.

In de verfilming hechten wij bovendien grote waarde aan de economische context, die door Thomas Mann slechts zijdelings benoemd wordt. De schrijver heeft zich ter voorbereiding op zijn roman door een familielid wat economische systemen, incidenten en details uit de graanhandel in Lübeck laten vertellen. De uitleg van Wilhelm Marty is bijna letterlijk in de roman opgenomen. Eigenlijk heeft Thomas Mann dat wat hem interesseert, namelijk het ‘zenuwenverhaal’, bedekt met een economisch laagje. De kern van Buddenbrooks is het verlies van vitaliteit en de levensvatbaarheid van generatie op generatie door de stijgende gevoeligheid over het artistieke talent van Hanno. De economische crisis, waarin de Buddenbrooks terecht komen, hangt sterk samen met de andere ontwikkelingen, met het door de industriële revolutie ontstane keerpunt in de tijd, waarin de markt zich opent, de markteconomie grote vooruitgang maakt en die kooplui niet alleen bedreigt, maar ook de succesvollen zeer welvarend maakt. Dit economische aspect van de roman is voor mij van groot belang en dat laten wij in de verfilming zien. Ik spreek hier – net als de roman – over de wereld van de kooplui en niet over de ellende van de proletariërs in die periode van industrialisatie.

Hoe trouw is de film aan de roman?

Wij hebben geprobeerd zo trouw mogelijk te blijven aan de thema’s van de roman. Daarbij wilden wij ons tot drie generaties beperken. Maar de kernthema’s in de familie, het leven van de consul en zijn vrouw, die er op letten dat de volgende generatie niet uit de pas loopt, het conflict tussen de broers, de mislukking van Tony in haar huwelijken, het drama van Thomas, die met kunstenares Gerda de verkeerde vrouw gekozen heeft en ten slotte het einde van de familie met de niet meer zo levensvatbare, gevoelige en artistiek begaafde zoon Hanno – dit alles is bewaard gebleven, vaak zelfs in de originele bewoordingen. We hebben de ouderwetse taal bewust niet vervangen, om een gevoel van die tijd over te brengen. Daarbij was het ook gevaarlijk om de poëzie van de taal van Thomas Mann modern te maken.

Met BUDDENBROOKS heeft u uw eerste bioscoopfilm gerealiseerd – wat betekent dat voor u?

Ik ben zowel met de wereld van de bioscoop als met de wereld van de televisie opgegroeid. In de bioscoop heb ik reizen naar andere werelden gemaakt, heb ik mijn hoofd gevuld met dromen. De bioscoop van de jaren ‘50 was gedeeltelijk ook het medium van de buitenstaander die ’s middags urenlang in de

bioscoop zat om de realiteit te ontvluchten. 's Avonds was er dan de televisie, het medium dat je niet laat wegdromen maar direct in de woonkamer de kijker met de wereldgebeurtenissen confronteert. De televisie was voor mij feitelijk een venster naar de wereld. Hij liet je direct deelnemen aan de gebeurtenissen, ook wat zich ver weg precies op dat moment afspeelde, en bood ons een verhelderende blik in het verleden. Deze kunst van informatief televisievermaak is voor mij altijd erg belangrijk geweest en de vermenging van de bioscoop en de televisiedocumentaire hebben een stempel gedrukt op mijn werk. Nu kan ik terug naar de grote bioscoopzaal, waar wij de toeschouwer meenemen op een reis metijdse beelden, met aangrijpende muziek, met een andere manier van vertellen, die niet zo veel woorden nodig heeft als de televisie. Waar de mensen geconcentreerd kijken en er een betovering ontstaat tussen de beelden op het witte doek en het publiek.

Hoe hebt u het filmen in Lübeck beleefd?

Wanneer wij 's nachts op straat draaiden, zetten de bewoners kaarsen achter de ramen, om onze lantaarns als lichtbronnen te ondersteunen. Het waren luidruchtige tijden, zo hebben wij gemerkt: een koets met een of twee paarden over de straatstenen hoor je van verre al aankomen en hij klinkt nog lang na. Maar de mensen van Lübeck hebben iets in hun oren gestopt en voor die ene nacht de 19e eeuw doorstaan. BUDDENBROOKS speelt zich nu eenmaal af in Lübeck en wij hebben de personages in de stad teruggebracht, waar Thomas Mann ze gevonden had.

ARMIN MUELLER-STAHL CONSUL JEAN BUDDENBROOK

Armin Mueller-Stahl wordt in 1930 geboren in het Oost-Pruisische Tilsit en op het Stedelijk Conservatorium in Oost-Berlijn opgeleid tot muziekleraar en concertviolist. Zijn eerste acteerervaringen doet hij op in het begin van de jaren '50 in het theater, onder andere bij het Volkstoneel van Berlijn. Met het vierdelige *Flucht aus der Hölle* begint hij in 1960 zijn carrière als DDR film- en televisie-ster in zo'n veertig films. Er ontstaat een vruchtbare samenwerking met regisseur Frank Beyer, met wie hij zes films maakt, onder andere *Fünf Patronenhülsen* (1960), *Nackt unter Wölfen* (1962) en *Jakob der Lügner* (1974). Wanneer hij in 1976 de petitie tegen de verbanning van Wolf Biermann ondertekent, krijgt hij in de DDR geen aanbiedingen meer. In 1980 vertrekt hij dan ook naar West-Duitsland waar hij een veelgevraagd acteur voor bioscoop en televisie wordt, onder andere in Rainer Werner Fassbinders satirische *Lola* (1981), waarvoor hij met de Bundesfilmpreis bekroond wordt. In de daarop volgende jaren werkt Mueller-Stahl met gerenommeerde regisseurs als Patrice Chéreau, Andrzej Wajda, Jerzy Kawalerowicz en István Szabó. In 1985 ontvangt hij in Montreal de Acteursprijs voor zijn rol in Agnieszka Hollands *Bittere Ernte*.

In de loop van de jaren '60 begint Mueller-Stahl zijn derde carrière in Hollywood, waar hij onder regie van Costa-Gavras in *Music Box* (1990) debuteert. Voor zijn rol in Barry Levinsons *Avalon* (1991) wordt hij genomineerd voor de Oscar voor Beste Acteur, voor zijn hoofdrol in George Sluizers *Utz* (1992) ontvangt hij de Zilveren Beer. Tot Mueller-Stahls ruim 120 films behoren Jim Jarmuschs *Night on Earth* (1993), Bille Augusts verfilming van Isabel Allendes *The House of the Spirits* (1993), Bernhard Sinkels *Der Kinoerzähler* (1993), Volker Schlöndorffs *Der Unhold* (1996) en Scott Hicks *Shine* (1996), waarvoor hij opnieuw een Oscarnominatie ontvangt, ditmaal voor Beste Bijrol. Mueller-Stahl ontvangt talrijke prijzen voor zijn acteerprestaties, waaronder in 1997 de Berlinale Kamera en in 2007 de Duitse Filmprijs voor zijn gehele oeuvre. Hij is lid van de Academy of Motion Picture Arts and Sciences, die de Oscars uitreikt. Daarnaast componeert hij en speelt hij viool, heeft hij naam gemaakt als schilder en tekenaar en is hij de schrijver van boeken (*Kettenkarussell*), verhalen (*Hannah*) en memoires (*Verordneter Sonntag, Drehtage, Rollenspiel*).

De BUDDENBROOKS-verfilming is na de televisieserie *Die Manns – Ein Jahrhundertroman* (2001), waarin Mueller-Stahl Thomas Mann speelt, de tweede samenwerking met Heinrich Breloer.

FILMOGRAPHIE (SELECTIE)

- 2008 *The International* (Tom Tykwer)
- 2008 *Buddenbrooks* (Heinrich Breloer)
- 2007 *Eastern Promises* (David Cronenberg)
- 2006 *Ich bin die Andere* (Margarethe von Trotta)
- 2005 *Leningrad* (Alexander Burawsky)
- 2001 *Die Manns – Ein Jahrhundertroman* (TV) (Heinrich Breloer)
- 2001 *Mission to Mars* (Brian De Palma)
- 1999 *Jakob the Liar* (Peter Kassovitz)
- 1998 *The X Files* (Rob Bowman)
- 1997 *The Game* (David Fincher)
- 1997 *Gespräch mit dem Biest* (Armin Mueller-Stahl)
- 1996 *Shine* (Scott Hicks)
- 1996 *Der Unhold* (Volker Schlöndorff)
- 1993 *The House of the Spirits* (Bille August)
- 1992 *Utz* (George Sluizer)
- 1992 *Night on Earth* (Jim Jarmusch)
- 1991 *Avalon* (Barry Levinson)
- 1991 *Kafka* (Steven Soderbergh)
- 1989 *Music Box* (Costa-Gavras)
- 1989 *Das Spinnennetz* (Bernhard Wicki)

- 1986 *Momo* (Johannes Schaaf)
- 1985 *Bittere Ernte* (Agnieszka Holland)
- 1985 *Oberst Redl* (István Szabó)
- 1983 *Eine Liebe in Deutschland* (Andrzej Wajda)
- 1983 *L'Homme blessé* (Patrice Chéreau)
- 1982 *Die Sehnsucht der Veronika Voss* (Rainer Werner Fassbinder)
- 1981 *Lola* (Rainer Werner Fassbinder)
- 1977 *Die Flucht* (Roland Gräf)
- 1974 *Jakob, der Lügner* (Frank Beyer)
- 1970 *Tödlicher Irrtum* (Konrad Petzold)
- 1964 *Alaskafüchse* (Werner W. Wallroth)
- 1962 *Königskinder* (Frank Beyer)
- 1962 *Nackt unter Wölfen* (Frank Beyer)
- 1960 *Fünf Patronenhülsen* (Frank Beyer)
- 1960 *Flucht aus der Hölle* (Hans-Erich Korbschmitt)

GEWONNEN PRIJZEN (SELECTIE)

- 2008 Genie Award (Canada) Beste Bijrol voor *Eastern Promises*
- 2007 Duitse Filmprijs Lola van de Duitse Filmacademie voor zijn gehele oeuvre
- 2007 Bambi Acteur nationaal
- 2006 Schleswig Holstein Filmprijs
- 2006 Carl Zuckmayer-Medaille
- 2005 Festival Honors / eDIT Filmmaker's Festival
- 2003 Adolf Grimme Prijs voor *Die Manns*
- 2002 Bundesverdienstkreuz
- 1998 Eredoctoraat van het Spertus Institute for Jewish Studies in Chicago
- 1997 Berlinale Kamera voor zijn oeuvre
- 1997 Oscarnominatie Beste Bijrol voor *Shine*
- 1992 Zilveren Beer op het Filmfestival Berlijn voor *Utz*
- 1989 Oscarnominatie Beste Acteur voor *Music Box*
- 1985 Acteursprijs van het Filmfestival Montreal voor *Bittere Ernte*
- 1982 Bundesfilmpreis Beste Acteur voor *Lola*
- 1975 DDR-Televisie-artiest van het Jaar

IRIS BERBEN

BETHSY BUDDENBROOK

Als achttienjarige trekt Iris Berben voor de camera de aandacht. Ze speelt in een korte film van de Hogeschool van de Kunsten van Hamburg, die bij de Korte Filmdagen van Oberhausen gepresenteerd wordt en neemt onder regie van Rudolf Thome haar eerste bioscoopfilm *Detektive* op. Slechts een jaar later – in 1969 – maakt zij in Klaus Lemkes *Brandstifter* haar televisiedebuut. In 1970 is Berben te zien in Sergio Corbuccis spaghetti-western *Vamos a matar, compañeros* en Thomes *Supergirl*. Grote bekendheid verwerft zij met haar optreden als Chantal in Michael Pflughars serie *Zwei himmlische Töchter*. Na talrijke rollen in televisie- en bioscoopfilms, waaronder *Ach du lieber Harry* (1980) naast Didi Hallervorden, wordt de serie *Sketchup* in 1985 en 1986 een regelrechte tv-hit, waarmee Berben en Dieter Krebs een cultstatus verwerven. Met de in adellijke kringen spelende serie *Das Erbe der Guldenburgs* (1986–1989) vestigt ze haar positie als publiekslieveling.

Met haar zoon Oliver als producent en Carlo Rola als regisseur brengt Berben haar bekendste personage tot leven, de in Berlijn wonende politiecommissaris en titelheldin van de ZDF-krimi *Rosa Roth* (26 afleveringen tussen 1994 en 2008). Na de millenniumwisseling bevestigt Berben haar rol als veelzijdige vrouw in talrijke grote televisiefilms en series (*Ein mörderischer Plan*, 2000; *Die Patriarchin*, 2004; *Silberhochzeit*, 2005; *Die Mauer – Berlin '61*, 2006; *Afrika, mon amour*, 2007). In 2007 speelt zij in *Frühstück mit einer Unbekannten* (TV) de Duitse Kanselier. Voor haar acteerprestaties ontvangt Berben talrijke prijzen, waaronder meerdere keren de Gouden Camera, de Bambi en de Romy.

Iris Berben zet zich met veel toewijding in tegen discriminatie en antisemitisme en pleit voor het bestaansrecht van de staat Israël. In 2002 boekt ze groot succes met contrasterende voorleessessies uit de dagboeken van Anne Frank en Joseph Goebbels, geënceneerd door Michael Verhoeven. Met haar lezingen 'Hitlers tafelgesprek in het Führerhoofdkwartier en opnames van Holocaust-slachtoffers' in 2004 herinnert ze aan het wreedste hoofdstuk uit de Duitse geschiedenis. Voor haar politieke betrokkenheid ontvangt zij het 'Bundesverdienstkreuz' en wordt zij door de Joodse Centrale Raad in Duitsland met de Leo Baeck Prijs beloond.

FILMOGRAFIE (SELECTIE)

- 2008 *Buddenbrooks* (Heinrich Breloer)
- 2008 *Der russische Geliebte* (TV) (Ulrich Stark)
- 2008 *Sünden und das Geheimnis der Königin* (TV) (Martin Enlen)
- 2007 *Frühstück mit einer Unbekannten* (TV) (Maria von Heland)
- 2007 *Duell in der Nacht* (TV) (Matti Geschonneck)
- 2007 *Afrika, mon amour* (TV, drie delen) (Carlo Rola)
- 2006 *Die Mauer – Berlin '61* (TV) (Hartmut Schoen)
- 2006 *Silberhochzeit* (TV) (Matti Geschonneck)
- 2005 *Die Patriarchin* (TV, drie delen) (Carlo Rola)
- 2004 *Und jetzt, Israel* (Andreas Lebert)
- 2002 *Wer liebt, hat Recht* (TV) (Matti Geschonneck)
- 2002 *Fahr zur Hölle, Schwester!* (TV) (Oskar Roehler)
- 2001 *Ein mörderischer Plan* (TV) (Matti Geschonneck)
- 2000 *Das Teufelsweib* (TV) (Oliver Berben/Gerd R. Frosch)
- 2000 *Todesflug* (TV) (Peter Schulze-Rohr)
- 1998 *Bin ich schön?* (Doris Dörrie)
- 1998 *Frau Rettich, die Czerni und ich* (Markus Imboden)
- 1997 *Der stille Herr Genardy* (TV) (Carlo Rola)
- 1995 *Rennschwein Rudi Rüssel* (Peter Timm)

- 1994 *Rosa Roth* (TV, 26 afleveringen tot 2008) (Carlo Rola)
- 1993 *Im Himmel hört dich niemand weinen* (Carlo Rola)
- 1991 *Rochade* (Peter Patzak)
- 1989 *Das Geheimnis des gelben Geparden* (TV) (Carlo Rola)
- 1988 *Karambolage* (TV) (Franz Peter Wirth)
- 1987 *Das Viereck* (TV) (Oliver Storz)
- 1986 *Das Erbe der Guldenburgs* (TV, 39 afleveringen) (Gero Erhardt, Jürgen Goslar)
- 1984 *Sketchup* (TV, tot 1986) (Michael Pfleghar)
- 1982 *Schwarzfahrer* (Manfred Stelzer)
- 1980 *Ach du lieber Harry* (Jean Girault)
- 1976 *Zwei himmlische Töchter* (TV) (Michael Pfleghar)
- 1970 *Supergirl* (Rudolf Thome)
- 1970 *Vamos a matar, compañeros* (Sergio Corbucci)
- 1969 *Brandstifter* (TV) (Klaus Lemke)
- 1969 *Detektive* (Rudolf Thome)

GEWONNEN PRIJZEN (SELECTIE)

- 2008 Besondere Ehrung Adolf Grimme Prijs
- 2008 Ohrkanus (Hörbuchpreis)
- 2007 Romy (ook in 2004 en in 2005)
- 2007 BZ-Cultuurprijs
- 2007 Karl-Valentin-Orden
- 2006 DIVA
- 2005 Bayerischer Verdienstorden
- 2004 Gouden Camera (ook in 1987)
- 2004 Jerusalem-Prijs van de World Zionist Organisation (WZO)
- 2004 Women's World Award for Tolerance
- 2003 Bundesverdienstkreuz Erster Klasse
- 2003 Bambi (ook in 1989)
- 2003 European Heroes Award (Time Magazine)
- 2002 Leo-Baeck-Preis des Zentralrats der Juden Deutschlands
- 2001 Scopus Award der Gesellschaft der Freunde der hebräischen Universität Jerusalem
- 2000 Goldene Europa
- 1999 Preis der Polizeigewerkschaft (voor *Rosa Roth*)
- 1999 Bundesverdienstkreuz

JESSICA SCHWARZ ANTONIE 'TONY' BUDDENBROOK

Jessica Schwarz (1977, Michelstadt im Odenwald) trekt in 2000 de aandacht in Dominik Grafs en Michael Althens televisiefilm *München – Geheimnisse einer Stadt*. Naast Daniel Brühl debuteert zij in 2001 in de film *Nichts bereuen*. Ook verschijnt ze in *Einsatz in Hamburg: Rückkehr des Teufels* (2001) en *Verschwende deine Jugend* (2002). In het jaar 2003 ontvangt Schwarz de Adolf Grimme Prijs voor haar acteerpresetaties in Dominik Grafs *Die Freunde der Freunde* (2001). Voor haar rol in de televisiefilm *Kalter Frühling* van Dominik Graf (2003) wordt ze bij de Duitse Televisieprijs 2004 genomineerd in de categorie Beste Actrice. Haar rol in de bioscoopfilm *Kammerflimmern* (2003) brengt haar een tweede Filmprijs-nominatie en de Beierse Filmprijs 2005 voor Beste Actrice. Tot haar verdere noemenswaardige bioscoopoptredens behoren *Der Rote Kakadu* (2006), de weelderige boekverfilming *Perfume* (2006) van Tom Tykwer en Leander Haußmanns *Warum Männer nicht zuhören und Frauen schlecht einparken* (2007). In de verfilming van Cornelias Funkes cult-serie *Die Wilden Hühner* speelt ze in 2005 de lerares Frau Rose. In 2006 is ze te zien als Frank Wedekinds 'femme fatale' Lulu in de gelijknamige tv-bewerking van het toneelstuk. In 2008 staat ze naast Mads Mikkelsen en Heike Makatsch voor de camera in Anno Sauls thriller *Die Tür*. In 2009 zal Schwarz in Torsten C. Fischers *Romy* de legendarische Romy Schneider belichamen.

FILMOGRAFIE (SELECTIE)

- 2009 *Romy* (Torsten C. Fischer)
- 2008 *Die Wilden Hühner 3* (AT) (Vivian Naefe)
- 2008 *Buddenbrooks* (Heinrich Breloer)
- 2008 *Die Tür* (Anno Saul)
- 2007 *Die Wilden Hühner und die Liebe* (Vivian Naefe)
- 2007 *Warum Männer nicht zuhören und Frauen schlecht einparken* (Leander Haußmann)
- 2007 *Ich wollte nicht töten* (TV) (Dagmar Hirtz)
- 2007 *Reine Geschmacksache* (Ingo Rasper)
- 2006 *Nichts als Gespenster* (Martin Gypkens)
- 2006 *Lulu* (TV) (Uwe Janson)
- 2006 *Der Liebeswunsch* (TV) (Torsten C. Fischer)
- 2005 *Perfume: The Story of a Murderer* (Tom Tykwer)
- 2005 *Der Rote Kakadu* (Dominik Graf)
- 2005 *Die Wilden Hühner* (Vivian Naefe)
- 2004 *Kammerflimmern* (Hendrik Hölzemann)
- 2004 *Kalter Frühling* (TV) (Dominik Graf)
- 2003 *Verschwende deine Jugend* (Benjamin Quabeck)
- 2002 *Die Freunde der Freunde* (TV) (Dominik Graf)
- 2001 *Nichts bereuen* (Benjamin Quabeck)

GEWONNEN PRIJZEN

- 2007 Undine Award voor *Der Liebeswunsch*
- 2005 Beierse Filmprijs: Beste vrouwelijke Hoofdrol voor *Kammerflimmern*
- 2003 Adolf Grimme Prijs voor *Die Freunde der Freunde*
- 2003 Maxim-Magazin: Woman of the Year
- 2002 New Faces Award (Bunte)
- 2001 Jupiter (Cinema): Beste Jonge Actrice voor *Nichts bereuen*

AUGUST DIEHL CHRISTIAN BUDDENBROOK

August Diehl (1976, Berlijn) geldt als een van de meest belangrijke jonge Duitse toneelspelers van dit moment. Hij studeert af aan de Hogeschool voor Toneel Ernst Busch in Berlijn. Al tijdens zijn opleiding raakt hij betrokken bij Hans-Christian Schmidts thriller *23* (1998) en voor zijn rol als paranoïde computerhacker ontvangt hij de Beierse Filmprijs en de Duitse Filmprijs. In 2000 is hij te zien in Rainer Kaufmanns verfilming van Ingrid Nolls *Kalt ist der Abendhauch* en wordt hij door de European Film Promotion benoemd tot Duitse 'Shooting Star'. Op het witte doek volgen Peter Sehrs *Love the hard way* (2001), Robert Schwentkes veel besproken regiedebuut *Tattoo* (2002) en Hans-Christian Schmidts *Lichter* (2002). Ook speelt hij rollen in onder andere Stefan Ruzowitzkys *Anatomie 2* (2003), Achim von Borries *Was nützt die Liebe in Gedanken* (2003) – hiervoor ontvangt hij de DIVA Award voor Beste Acteur en de Prijs van de Duitse Filmkritiek – en Volker Schlöndorffs *Der neunte Tag* (2004). In 2006 speelt Diehl onder andere in Michael Glawoggers *Slumming*, in Stefan Ruzowitzkys *Die Fälscher* (in 2007 bekroond met de Oscar voor Beste Buitenlandse Film), in Martin Gypkens *Nichts als Gespenster* en in Andreas Klei- nerts *Freischwimmer*. In 2008 is hij te zien in de Duits-Colombiaanse bioscoopfilm *Dr. Alemán* (regie: Tom Schreiber) en in *Anonyma – Eine Frau in Berlin* van Max Färberböck.

August Diehl werkt naast zijn filmcarrière zeer succesvol in het theater en treedt onder andere op in producties in het Maxim Gorki Theater Berlijn, de Schouwburg van Hamburg en het Burgtheater in Wenen. In 1999 wordt Diehl door het tijdschrift Theater heute tot Jonge Toneelspeler van het Jaar be- noemd, in 2001 ontvangt hij de Alfred Kerr Acteursprijs.

FILMOGRAFIE (SELECTIE)

- 2008 *Anonyma – Eine Frau in Berlin* (Max Färberböck)
- 2008 *Dr. Aléman* (Tom Schreiber)
- 2008 *Buddenbrooks* (Heinrich Breloer)
- 2008 *Herrn Kukas Empfehlungen* (Dariusz Jajewski)
- 2007 *Freischwimmer* (Andreas Kleinert)
- 2007 *Die Fälscher* (Stefan Ruzowitzky)
- 2006 *Nichts als Gespenster* (Martin Gypkens)
- 2006 *Slumming* (Michael Glawogger)
- 2006 *Ich bin die Andere* (Margarethe von Trotta)
- 2005 *Kabale und Liebe* (TV) (Leander Haußmann)
- 2004 *Der neunte Tag* (Volker Schlöndorff)
- 2003 *Birkenau und Rosenfeld* (Marceline Loridan-Ivens)
- 2003 *Was nützt die Liebe in Gedanken* (Achim von Borries)
- 2003 *Lichter* (Hans-Christian Schmid)
- 2003 *Anatomie 2* (Stefan Ruzowitzky)
- 2002 *Tattoo* (Robert Schwentke)
- 2001 *Love the Hard Way* (Peter Sehr)
- 2000 *Kalt ist der Abendhauch* (Rainer Kaufmann)
- 1999 *Die Braut* (Egon Günther)
- 1998 *23* (Hans-Christian Schmid)

GEWONNEN PRIJZEN

- 2005 DIVA Award voor Beste Acteur van het Jaar (voor *Was nützt die Liebe in Gedanken*)
- 2005 Prijs van de Duitse Filmkritiek (voor *Was nützt die Liebe in Gedanken*)
- 2001 Ulrich Wildgruber Award
- 2001 Alfred Kerr Acteursprijs
- 2000 O.E. Hasse Award
- 2000 Duitse Shooting Star van de European Film Promotion
- 1999 Duitse Filmprijs: Beste Hoofdrolspeler voor *23*
- 1999 Jonge Acteur van het Jaar van het tijdschrift Theater heute
- 1998 Beierse Filmprijs: Beste Jonge Toneelspeler voor *23*

MARK WASCHKE THOMAS BUDDENBROOK

Mark Waschke (1972, Wattenscheid) studeert af aan de Hogeschool voor Toneel Ernst Busch in Berlijn. Al tijdens zijn opleiding begint zijn samenwerking met regisseur Thomas Ostermeier bij de productie van *Feuergesicht* (Deutsches Schauspielhaus Hamburg), *Mann ist Mann* en *Suzuki II* (Baracke am Deutschen Theater Berlin). Van 1999 tot 2008 behoort Waschke tot de vaste groep acteurs van het theater aan de Lehniner Platz in Berlijn. Daar speelt hij onder andere in *Andromache* (regie: Luk Perceval), Tsjechovs *Die Möwe* (regie: Falk Richter) en *Die Katze auf dem heißen Blechdach* (regie: Thomas Ostermeier). In 2008 is Waschke in *Der Kirschgarten* (regie: Falk Richter) te zien als Pjotr Trofimow. Na enkele uitstapjes naar de televisie maakt Waschke zijn bioscoopdebuut in Angela Schanelecs *Nachmittag* (2007). Gedurende 2007 en 2008 was hij in totaal in zeven film- en televisieproducties te zien, waaronder Stefan Krohmers *Mitte 30* (2007) en Hendrik Handloetgens *Ein spätes Mädchen* (2007). In 2008 staat hij in Matti Geschonnecks *Entführt* und in Ben Verbongs *Laura – Ob ihr wollt oder nicht* voor de camera.

FILMOGRAFIE (SELECTIE)

- 2008 Entführt (Matti Geschonneck)
- 2008 Laura – Ob ihr wollt oder nicht (Ben Verbong)
- 2008 Buddenbrooks (Heinrich Breloer)
- 2008 Aus der Haut (Korte film) (Donald Houwer)
- 2008 Mitte 30 (TV) (Stefan Krohmer)
- 2007 Nachmittag (Angela Schanelec)
- 2007 Ein spätes Mädchen (TV) (Hendrik Handloetgen)
- 2007 Der blinde Fleck (TV) (Tom Zenker)
- 2007 Die Lüge (TV) (Judith Kennel)
- 2007 KDD – Kriminaldauerdienst (TV) (Fillippos Tsitsos)
- 2006 Abschnitt 40: Täter und Opfer (Andreas Senn)
- 2006 Schattenkinder (TV) (Claudia Prietzel)
- 2006 Freunde für immer – Das Leben ist rund (TV) (Sönke Wortmann)
- 2005 Alarm für Cobra 11: Der Fahrer (Ed Ehrenberg)
- 1999 Der letzte Zeuge (TV) (Bernhard Stephan)

FEDJA VAN HUËT HERMANN HAGENSTÖRM

De carrière van Fedja van Huêt begint wanneer hij op 14-jarige leeftijd de broer van de hoofdperson in *Terug naar Oegstgeest* (1987) speelt, Theo van Goghs verfilming van Jan Wolkers roman. Vervolgens speelt hij in de tv-series als *Prettig Geregeld*, *Vrienden voor het Leven*, *12 Steden*, *13 Ongelukken*, *Oppassen* en *In Voor- en Tegenspoed*. In deze periode speelt hij slechts één klein filmrolletje, in de Australische tv-film *Mission: Top Secret* (1991). Pas in 1996, wanneer hij inmiddels de Toneelschool heeft doorlopen, krijgt hij weer een filmrol. Hij speelt in de A.F.Th. van der Heijden-verfilming *Advocaat van de Hanen*. Een jaar later krijgt Van Huêt de kans een gehele film te dragen met de rol van Jacob Willem Katadreuffe in Mike van Diems Bordewijk-verfilming *Karakter*. De film wordt een succes en sleept als derde Nederlandse film een Oscar in de wacht.

Na zijn optreden als advocaat in *Karakter* geeft regisseur Eddy Terstall hem opnieuw een rol als advocaat in zijn *De Boekverfilming* (1999). In hetzelfde jaar speelt Fedja de hoofdrol in *The Delivery*, een Nederlandse actiefilm die om economische redenen in steenkolenengels is opgenomen. Na een van de toppers van het Nederlands Filmfestival in 2000, *Wilde Mossels*, speelt Van Huêt hoofdrollen in twee films van regisseur Martin Koolhoven, *AmnesiA* en *De Grot* (naar het boek van Tim Krabbé). In 2003 is Van Huêt te zien in de Duits-Nederlandse co-productie *Rosenstrasse*. Hierna volgen onder andere *De Kus* (2004, regie: Hilde Van Mieghem), *Guernsey* (2005, regie: Nanouk Leopold), *Ober* (2006, regie: Alex van Warmerdam) en *Nachtrit* (2006, regie: Dana Nechushtan). Naast zijn werk voor de camera is Van Huêt sinds seizoen 2005-2006 aan de Toneelgroep Amsterdam verbonden.

Fedja van Huêt is in totaal vijf keer genomineerd geweest voor een Gouden Kalf. Twee keer mocht hij de prijs mee naar huis nemen: voor Beste Acteur in *AmnesiA* (2001) en voor Beste Mannelijke Bijrol in *Nachtrit* (2006). Daarnaast wint hij in 2007 samen met zijn tegenspeelster Halina Reijn de Speciale Jury-prijs voor de televisiefilm *De Prins en het Meisje*.

FILMOGRAFIE (SELECTIE)

- 2008 *Buddenbrooks* (Heinrich Breloer)
- 2007 *Nadine* (Erik de Bruyn)
- 2007 *Wolfsbergen* (Nanouk Leopold)
- 2006 *Ober* (Alex van Warmerdam)
- 2006 *Die Frau vom Checkpoint Charly* (Miguel Alexandre)
- 2005 *Guernsey* (Nanouk Leopold)
- 2003 *Rosenstraße* (Margarethe von Trotta)
- 2002 *Baby* (Philipp Stölzl)
- 2002 *The Cave* (Martin Koolhoven)

OVER THOMAS MANN

Op 6 juni 1875 wordt Thomas Mann in Lübeck geboren. Zijn vader, Johann Heinrich Mann, is een rijke koopman en later senator van Financiën van de vrije hanzestad Lübeck. Moeder Julia, geboren Da Silva Bruhns, komt uit Brazilië.

Thomas Mann komt uit een gezin met vijf kinderen: broer Heinrich (1871), die ook een groot schrijver zal worden, zussen Julia (1877) en Carla (1881) en broer Viktor (1890). Thomas Mann verlaat in 1893 zonder diploma het Katharineumgymnasium en vertrekt na de dood van zijn vader naar München. Voorzien van een inkomen en maanden in Italië levend, schrijft hij korte verhalen en zijn eerste roman *Buddenbrooks. Verfall einer Familie*, die – verschenen in 1901 – de basis legt voor zijn bekendheid. In 1905 trouwt hij met de half-joodse Katia Pringsheim. Het paar krijgt zes kinderen: Erika (1905), Klaus (1906), Golo (1909), Monika (1910), Elisabeth (1918) en Michael (1919). In januari 1914 betreft het gezin een eigen huis in München, Poschingerstraße 1 (tegenwoordig de Thomas Mann-laan).

Der Tod in Venedig (1912), zijn laatste werk voor de Eerste Wereldoorlog en *Der Zauberberg* (1924), een grote roman over de Weimar Republiek vestigen zijn bekendheid. In de jaren twintig wordt de conservatieve Thomas Mann een verdediger van de jonge Weimarrepubliek. In 1929 wint hij de Nobelprijs voor Literatuur. Na de machtsovername van Hitler keert Thomas Mann, die op reis is in het buitenland, niet meer naar Duitsland terug. Zijn bannelingschap begint. Via Sanary-sur-Mer en Küsnacht bij Zürich komt hij terecht in de Verenigde Staten, waar hij eerst in Princeton aan de Oostkust en vanaf 1942 in Pacific Palisades, in de buurt van Los Angeles, woont en werkt. Hier ontstaan zijn grote bannelingromans *Joseph und seine Brüder* (1943) en *Doktor Faustus* (1947). Thomas Mann is een groot tegenstander van Hitler. Een geveugelde uitspraak van hem is: “De Duitse cultuur is waar ik ben!” waarmee hij zich als vertegenwoordiger van het andere Duitsland tegen het nationaal-socialistische Duitsland keert. Hoewel hij in 1944 Amerikaans staatsburger geworden is, keert hij in 1951 naar Europa terug – niet naar Duitsland (hij accepteert de opdeling niet), maar naar Zwitserland. Hij brengt de laatste jaren van zijn leven door in Kilchberg bij Zürich. Met *Felix Krull*, dat in 1954 verschijnt, viert hij zijn laatste grote succes. Hij sterft kort na zijn over de hele wereld meebeleeftde tachtigste verjaardag, op 12 augustus 1955 in Zürich. Hij ligt begraven in Kilchberg. Zijn nalatenschap wordt in het Thomas Mann-archief van de Federale Technische Hogeschool in Zürich bewaard.

BUDDENBROOKS: HET BOEK

Thomas Mann is in zijn roman een heel precies schrijver. De beschreven details kloppen allemaal. Ook nu nog kan men het boek in de binnenstad van Lübeck als gids gebruiken zonder te verdwalen. **BUDDENBROOKS** noemt ook alle straatnamen en gebouwen en zelfs de omliggende plaatsen zoals Bad Schwartau komen erin voor. Slechts één naam valt niet: die van Lübeck. Dat de roman in zijn geboorteplaats speelt, wil de jonge auteur niet de wereld insturen. Waarschijnlijk is dat een van de redenen voor het immense succes. De geschiedenis neemt welliswaar Lübeck als uitgangspunt, maar kan eigenlijk overal spelen en wordt daarom tot en met vandaag nog steeds gelezen.

Thomas Mann heeft in zijn debuutroman veel van zijn eigen familiegeschiedenis als inspiratiebron gebruikt. Dat is zijn leefwereld, wanneer hij als 22-jarige aan het boek begint. De vier generaties van de familie Mann vertonen veel overeenkomsten met de vier generaties Buddenbrooks. Dat heeft de mensen altijd verward. Wie zijn de Manns en wie zijn de Buddenbrooks?

Zo wordt er op 3 januari 2008 een brief van een Duits kabelbedrijf bezorgd bij het Buddenbrookhuis. De adressering luidt: Mevrouw Antonie Buddenbrook, Mengstrasse 4, 23552 Lübeck. Deze brief bevestigt Thomas Manns voorspelling uit 1905, waarin hij zich in de Lübeckischen Zeitung tegen de beschuldigingen verweert, dat hij zijn stadgenoten, die hij gedeeltelijk als modellen voor de Buddenbrooks gebruikt heeft, beledigd heeft. Men heeft hem toentertijd zelfs van het gebruik van toetslijsten beschuldigd: op de linker pagina de naam van een romanfiguur, op de rechter de Lübecker die vermoedelijk model voor hem of haar stond. Thomas Mann reageert: "Ik heb in honderdduizenden Duitsers interesse voor het leven en de essentie van Lübeck gewekt, ik heb de ogen van honderdduizenden mensen op het oude gevelhuis in de Mengstrasse gericht. Dit maakt dat honderdduizenden mensen het als een interessante levensherinnering beschouwen wanneer zij de gelegenheid hebben, de voorbeelden van de in mijn boek rondlopende personages persoonlijk te leren kennen. Het is zeker niet uitgesloten, dat men in Duitsland deze personages over een tijd evenmin als vrienden wil hebben, wanneer wij, mijn voorbeelden en ik zelf, al lang niet meer in leven zijn."

